

P6_TA(2007)0612

A terrorizmus elleni küzdelem

Az Európai Parlament 2007. december 12-i állásfoglalása a terrorizmus elleni küzdelemről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2004. március 25–26-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire, különösen a szolidaritási záradékot tartalmazó, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2004. március 25-i európai tanácsi nyilatkozatra,
- tekintettel a „Civilizációk szövetsége” című, az ENSZ főtitkárához 2006. november 13-án betervezett, magas szintű csoport által készített jelentésre,
- tekintettel az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatáról szóló 2007. február 14-i állásfoglalására⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel:

- a terrorista fenyegetés nem csak a terrorista támadások áldozataivá váló országok polgárainak biztonságára gyakorol közvetlen hatást, hanem mindenki más biztonságát is alááshatja; ezért globális válasza van szükség a biztonságra irányuló igény kielégítése érdekében, megadva a bűnüldöző hatóságoknak a szükséges forrásokat és törvényi keretet, egyszersmind teljes mértékben tiszteletben tartva az alapvető szabadságokat, illetve gondoskodva a megfelelő adatvédelemről,
  - a terrorizmus komoly fenyegetést jelent a demokráciára, a jogállamiságra és az emberi jogokra, valamint az uniós polgárok biztonságára, és ezért határozott erőfeszítéseket kell tenni ellene, miközben a legteljesebb mértékben tiszteletben kell tartani az alapvető jogokat,
  - az EU-Szerződés 2. és 6. cikke értelmében, valamint az Unió alapelvét képező demokrácia, jogállamiság és az alapvető szabadságok védelmének eszméjével összhangban az EU-nak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségnek kellene lennie, és mivel a Szerződés 29. cikke értelmében az „Unió célja, hogy biztosítsa a polgárok magas szintű biztonságát”, különösen a terrorizmus megelőzése és az az elleni küzdelem révén,
  - a 2001. szeptember 11-i, a 2004. március 11-i és a 2005. július 7-i támadások után és miközben a terrorizmus globális jelenséggé válik – melyre megfelelő szinten választ kell adni – az EU határozott szándéka, hogy értékelje az Unió terrorizmusellenes politikájának eredményeit, korlátait és távlati céljait,
  - az Unió a jogállamiság keretei között és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása mellett elkötelezte magát a terrorizmus elleni teljes körű küzdelem mellett, legyen szó határain belül vagy kívül eredő vagy történő cselekményekről, és mivel a terrorizmus elleni küzdelem során különösképp nem fordulhat elő, hogy valamely területen ne tartsák tiszteletben az emberi jogokat,
  - az alapvető jogoknak és szabadságjogoknak a terrorizmus elleni küzdelem érdekében a jogszabályok által lehetővé tett bármilyen korlátozását időben és hatályban korlátozni kell, teljes demokratikus és bírói ellenőrzésnek kell alávetni, és szükségesnek és arányosnak kell lennie egy demokratikus társadalomban,
  - a terrorizmus teljes mértékben kiirtható, és okainak kezelése révén csökkenthetjük a terrorizmus veszélyét;
- B. sajnálatát fejezve ki amiatt, hogy az EU intézmények a terrortámadások eredményeként a rendkívüli nyomásra olyan jogszabályok elfogadásával válaszoltak, amelyekről a Parlament és a nemzeti parlamentek még nem folytattak alapos vitát, és amelyek sértették a tisztességes tárgyaláshoz, az adatvédelemhez vagy az EU intézmények terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos dokumentumaihoz való hozzáféréshez való jogot, és így azokat a Bíróság jogosan helyezte hatályon kívül;

⁽¹⁾ HL C 287. E., 2007.11.29., 309. o.

2007. december 12., szerda

- C. kiemelt tekintettel a terrorizmus áldozataira és az általuk átélt szenvedésre, valamint ahhoz való jogaik fenntartásának elsőbbségére, hogy védelmet és elismerést kapjanak, folyamatosan szem előtt tartva, hogy a terroristák tért veszítenek, amikor az áldozatok megszólalnak és a társadalom meghallgatja őket;
- D. aggodalmát fejezve ki a nagyszabású bevándorlási és menekültügyi adatbázis uniós szintű alkalmazásának messze nyúló következményei miatt, különösen arra vonatkozóan, hogy biztosítanak az Eurodac adatbázishoz való hozzáférést a tagállami rendőrségi és büntetőszervek, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és más súlyos bűncselekmények megelőzéséhez kapcsolódó feladataihoz, ahogy azt a 2007. június 12–13-i Bel- és Igazságügyi Tanács következtetései is kéri;
- E. tudatában annak, hogy a terrorizmus elleni küzdelem igen bonyolult kérdés, és hogy többszintű és több területet magában foglaló stratégiát kíván ma még inkább, mint eddig, ahogy azt nemzetközi szinten az alábbi dokumentumok is előírnyozzák:
- az ENSZ 2006. szeptember 8-án elfogadott terrorizmusellenes stratégiája⁽¹⁾ és az Európa Tanács 2005. május 16-án elfogadott európai egyezménye a terrorizmus megelőzéséről⁽²⁾,
  - az Európai Tanács 2005 decemberében elfogadott terrorizmusellenes stratégiája⁽³⁾, amely azonban sajnálatos módon nem vonja be megfelelőképpen a Parlamentet és a nemzeti parlamenteket,
  - a Bizottság által 2007. november 6-án beterjesztett terrorizmus elleni csomag,
- F. mivel az EU stratégia összes aspektusa – a megelőzés, a védelem, a követés, a válasz – az európai és nemzeti parlamentek teljes bevonását teszi szükségessé, amelyeket a Bizottság által két évente végzett értékelések révén mindenre kiterjedően és rendszeresen tájékoztatni kell, illetve biztosítani kell, hogy ellenőrizhessék a megtett intézkedések tényleges következményeit, ideértve az alapjogokra gyakorolt hatásukat, a kezdeti célok megvalósulását és a kezdeményezések tényleges költségeit;
- G. sajnálatát fejezve ki amiatt, hogy jelentős mértékben hiányzik az átláthatóság, a demokratikus ellenőrzés, az elszámoltathatóság és az igazságügyi felügyelet, továbbá megállapítva, hogy az uniós intézmények és ügynökségek, mint az Europol és az Eurojust, csak most kezdik strukturáltabb módon gyűjteni a tevékenységükhöz szükséges információt;
- H. megdöbbenve amiatt, hogy egyes tagállamok kormányai és a Tanács nem voltak hajlandóak válaszolni azokra a vádakra, amelyek szerint visszaéltek a hatalmukkal a terrorizmus elleni küzdelem ürügyén, különösen a CIA-nak való rendkívüli kiadatások és „fekete telepek” esetében;
- I. aggódik amiatt, hogy sor kerülhetett szélsőséges vallatási technikák alkalmazására a terrorizmussal gyanúsított egyénekkkel szemben;
- J. úgy véli, hogy a hírszerző és biztonsági szolgálatok határokon átnyúló együttműködését alaposabb és módszeresebb ellenőrzésnek kell alávetni;
- K. őszinte aggodalommal figyelve, hogy a terrorizmus elleni küzdelemre hivatkozva meghozott számos intézkedést eltorzítottak, és a gyakorlatban egyéb célokra is használták;
- L. hangsúlyozva, hogy a terrorizmus elleni európai stratégián belül lényegesen nagyobb figyelmet kell fordítani a terrorizmus okaira és az EU szerepére;
- M. emlékeztetve rá, hogy a Lisszaboni Szerződés kapcsán lehetőség nyílik majd arra, hogy az Európai Uniónak a terrorizmus elleni küzdelemben betöltött szerepét átláthatóbb, egyszerűbb és elszámoltatható módon fogalmazzuk meg, megerősítsük a tagállamok közötti szolidaritást, valamint bevonjuk a Parlamentet és a nemzeti parlamenteket az FSJA-val kapcsolatos politikák értékelésébe; ugyanakkor sajnálatát fejezve ki amiatt, hogy e politikák felett nem lesz majd teljes, EU szintű jogi ellenőrzés a reformszerződés hatálybalépése előtt elfogadott szabályozást illetően;
1. melegen üdvözlöi a Lisszaboni Szerződés aláírását, és felszólítja a tagállamokat ratifikálására, hogy kötelező erejűvé válhasson az Európai Unió alapjogi chartája, amely a terrorizmus elleni EU stratégia szükség-szerű kiegészítője;

(1) <http://www.un.org/terrorism/strategy-counter-terrorism.html>.

(2) <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/QueVoulezVous.asp?NT=196&CM=2&DF=&CL=ENG>
(ratifikálta: BG, DK, RO, SL, SK).

(3) <http://register.consilium.eu.int/pdf/en/05/st14/st14469-re04.en05.pdf>.

2007. december 12., szerda

A megelőzést illetően:

2. úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kell az európai, nemzeti és helyi szinten végrehajtott, az erőszakos radikalizmust megelőző fellépéseket, elősegítve az emberek integrációját a kultúrák közötti párbeszéd, valamint a demokrácia és az emberi jogok, mint a társadalmunk tartópillérét jelentő egyetemes értékek előmozdítása és a társadalmi kirekesztés elkerülése révén; úgy véli továbbá, hogy küzdeni kell az erőszakos radikalizmus ellen, ideértve az erőszakos cselekményekre való felbujtást is;
3. követeli, hogy végre Európa-szerte tiltsák be a terrorizmus bármilyen formában történő igazolását;
4. úgy véli továbbá, hogy a terrorizmus megelőzése terén fontos elem az EU és a tagállamok fejlesztéstámogatási politikája, amely biztonsági politikaként is működik; úgy véli, hogy a civil társadalom fejlesztése, illetve a társadalmi béke és jólét elérése érdekében nyújtott támogatás révén meg lehet mutatni az embereknek saját lehetőségeiket, valamint gátat lehet vetni a fundamentalista ideológiák terjedésének; úgy véli ezért, hogy a terrorista tevékenységek származási helyeként azonosított országok oktatási, egészségügyi és szociális rendszerének fejlesztését a korábbiaknál hangsúlyosabb prioritásként kell kezelni a fejlesztéstámogatási politikában;
5. e tekintetben úgy gondolja, hogy az EU-nak támogatnia kell a bevált gyakorlatok alkalmazását és uniós szintű népszerűsítését; rámutat, hogy az Európai Parlament – a Tanács és a Bizottság véleményét is figyelembe véve – hamarosan ajánlásokat fog előterjeszteni ebben a témában;
6. úgy véli, hogy az olyan esetek, mint amikor az Egyesült Államok legfelső bírósága a közelmúltban elutasította Khalid Al-Masri panaszának vizsgálatát, különösen az európai muszlim kisebbségekben erősítik azt a benyomást, hogy a terrorizmus elleni intézkedések kettős mércét alkalmaznak; felszólítja ezért az EU-t, hogy a nemzetközi szinten erőteljesebben lépjen fel a jogállamiság fenntartása érdekében, elsősorban azért, hogy megvédje saját állampolgárait a harmadik államokban ellenük indított olyan jogi eljárásokban, amelyek aránytalanul nagy mértékben érintik a muszlim származású polgárokat;
7. úgy ítéli meg, hogy a terrorizmus megelőzése olyan uniós külpolitikát tesz szükségessé, amely mind a szomszédságunkban, mind azon túl elősegíti a demokráciát, a jogállamiságot és az emberi jogok tiszteletben tartását;
8. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy indítsanak újjára egy európai és nemzetközi szintű kezdeményezést azon harmadik országokból származó guantánamói foglyok letelepedése érdekében, akik nem térhetnek vissza származási országukba, ott ugyanis üldöztetés és kínzás veszélyének lennének kitéve;
9. újfent megerősíti az uniós szintű rendőrségi és igazságügyi együttműködés jelentőségét, különösen ami az információk cseréjét és elemzését illeti, és felhívja a tagállamokat, hogy az Europol irányításával és támogatásával szilárdítsák meg együttműködésüket;
10. kéri az Europol szerepének megerősítését, és elismeri, hogy az Europolnak a terrorizmus elleni küzdelem során saját nyomozati hatáskörre van szüksége; ebben az összefüggésben továbbá kéri, hogy az Europol nemzeti szakértőkből hozzon létre saját terrorizmusellenes munkacsoportot;
11. úgy ítéli meg, hogy a terrorizmus elleni küzdelem területén az EU hatékonyságának fokozására a Bizottságnak és a tagállamoknak állandó hálózatot kellene kialakítaniuk az EU terrorizmus elleni központok közötti információcserére;
12. ismételten hangsúlyozza a titkosszolgálati információk megosztásának jelentőségét uniós szinten és a tagállamok szolgálatait között egyaránt, és újfent megerősíti, a megfelelő demokratikus és parlamenti ellenőrzés biztosításához uniós szinten egységes szabályokra van szükség;

A védelmet illetően:

13. úgy ítéli meg, hogy az állampolgárok, az alapvető jogok, az emberi jogok, a demokrácia és az infrastruktúra védelme, valamint az Unió támadásokkal szembeni sebezhetőségének csökkentése a határok, a közlekedés és a létfontosságú infrastruktúra fokozott biztosítása révén szükségessé teszi, hogy az EU:

2007. december 12., szerda

- a) a tagállamok közreműködésével egy EU-t átfogó
- a hét minden napján működő krízisjelző és -felismerő rendszert, valamint éjjel-nappal működő, a természeti vagy ember okozta katasztrófákat jelző rendszert hozzon létre,
  - a létfontosságú és stratégiai infrastruktúrára és hálózatokra vonatkozó térképet készítsen, figyelembe véve az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről szóló jövőbeli tanácsi irányelvet,
  - a tagállamok közötti, hatékony szolidaritási mechanizmust hozzon létre, amely a ritka nemzeti erőforrásokhoz (az úgynevezett „értékekhez”, mint például oltóanyagokhoz vagy fejlett technológiákhoz) azonnali hozzáférést biztosít,
- b) a SIS II és a VIS-adatbázist teljes mértékben működőképessé tegye, ideértve a bűnüldözési hatóságok hozzáféréseire vonatkozó rendelkezéseket is; rámutat, hogy ezen adatbázisok elsősorban nem bűnüldözési céllal születtek, és hogy a bűnüldözési célokra való hozzáférést ezért különleges esetekre korlátozták, amely esetekben használatuk egy demokratikus társadalomban szükséges és arányos; úgy véli, hogy a személyes adatok tömeges gyűjtése és az adatok adatgyűjtési technikák révén, személyi akták előállítása céljából való feldolgozása – ahogyan azt az uniós PNR-rendszerről szóló közelmúltbeli irányelvjavaslat előíranyozza – EU szinten nem megengedett;
- c) a tagállamok révén jobban összehangolja titkosszolgálatainak munkáját annak biztosítása érdekében, hogy mihamarabb elhárítsa az információcsere jelenlegi akadályait, mint például a bizalomhiányt, mivel az elkülönült „információszigetek” és az információk nemzeti titkosszolgálatok általi zárolása ellentmond a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó közösségi megközelítésnek;
- d) ésszerűsítse a terrorizmus elleni jogszabályokat, valamint javítsa egyértelműségüket, átláthatóságukat és alkalmazhatóságukat;

14. hangsúlyozza, hogy az internet terrortámadások megelőzése céljából történő megfigyelése semmilyen körülmények között nem járhat a szabad megnyilvánulások korlátozásával, amelyeknek nem célja a terrorcselekményekre buzdítás, és amelyek önmagukban nem vezethetnek ilyen cselekmények elkövetéséhez;

15. emlékezteti a Tanácsot a Parlamentnek tett ígéreteire, és felhívja, hogy mielőtt a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos további intézkedéseket vezetne be, fogadja el végre a bűnügyekkel kapcsolatos rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, megfelelő szintű adatvédelmet biztosító kerethatározatot, valamint az EU-ban az egyes büntetőügyi eljárási jogokról szóló kerethatározatot;

16. emlékeztet arra, hogy az Eurodac mint az első pillérhez tartozó adatbázis elsődleges célja a Dublin II rendelet alkalmazásának megkönnyítése annak érdekében, hogy meghatározza a menedékkérelem elbírálásában illetékes tagállamot, és hogy minden olyan javaslat, amely biztonsági intézkedésnek vagy bűnügyi nyomozási eszköznek való átalakítására irányul, az uniós és a nemzetközi jog szerint ne lehessen jogszerű;

17. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a bűnüldözési hatóságok és az Europol Eurodac-adatbázishoz való hozzáférése a menedékkérők megőrzéséhez, diszkriminációjához és esetleges veszélyeztetéséhez vezethet;

18. felkéri Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságát, hogy a nemzeti parlamentekkel együttműködve 2008 júniusáig szervezzen egy meghallgatást a terrorizmus elleni uniós szintű küzdelem keretében javasolt és elfogadott intézkedésekről, valamint azok alkalmazásáról és hatékonyságáról;

19. úgy ítéli meg, hogy a terrorizmus elleni intézkedések során a „profiling” minden formája elfogadhatatlan; elfogadhatatlannak tekinti egy uniós PNR-rendszer követését az EU–USA és az EU–Kanada PNR-megállapodás teljes értékelése nélkül, különös tekintettel azoknak a fenyegetettség csökkentésére és a biztonság fokozására gyakorolt hatásaira, valamint a magánéletre és a szabadságjogokra gyakorolt hatásaira;

20. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bűnüldöző hatóságok és az Europol Eurodac adatbázishoz való hozzáférése csökkentheti az Eurodac adatbázis elsődleges céljának hatékonyságát;

2007. december 12., szerda

A bűnüldözést illetően:

21. sürgeti a tagállamokat, hogy hagyják abba a tévóvázást, és növeljék az uniós szintű igazságügyi és rendőrségi együttműködést a terrorizmus elleni küzdelem területén; kéri, hogy késedelem nélkül tájékoztassák a jelenlegi együttműködés hatékonyságáról és arról, hogy milyen eredményeket hozott a tagállamok és az EU intézmények közötti kölcsönös értékelési mechanizmus;
22. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell az Eurojust és az Europol koordinációs és operatív szerepét, hiszen ezek a tényleges és hatékony uniós szintű bűnügyi és bűnüldözési együttműködés fontos eszközei; ugyanakkor megismétli, hogy uniós szinten biztosítani kell a teljes demokratikus ellenőrzést;
23. határozottan megismétli, hogy sürgősen kerethatározatot kell elfogadni az adatvédelemről a harmadik pillérben, amely magas szintű garanciákat kínál az uniós polgároknak, ami jelenleg uniós szinten hiányzik;
24. ezért kéri
- a Bizottságot, hogy az év vége előtt terjessze a Parlament elé a terrorizmusellenes jogi aktusok, különösen a terrorizmusról és az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat és az adatmegőrzésről szóló irányelv nemzeti szintű végrehajtását, és azoknak az alapvető jogokra gyakorolt hatását, valamint az egyes tagállamok között a végrehajtás területén tapasztalható különbségeket felmérő kérdőíveken beérkezett válaszokat, azok értékelését és javaslatokat arra, hogy miként lehetne biztosítani a jobb végrehajtást és a terrorizmus elleni küzdelemről szóló meglévő jogszabályok alkalmazását;
  - a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, hogy a tagállamok végrehajtottak-e minden elfogadott terrorizmusellenes jogi aktust, és ellenkező esetben tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy mely országok küzdenek lemaradással és mik ennek az okai;
  - a Bizottságot, hogy készítsen átfogó értékelést a terrorizmusellenes jogszabályok következményeiről a jogalkotás hatékonyságának mérése és a jogszabályok pozitív és negatív hatásainak megvizsgálása révén, mind a biztonság, mind a polgári jogok tekintetében;
  - a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy a polgári jog megsértését jelentő jogszabályok megadják-e a lehetőséget a polgárok részére arra, hogy javítsák adataikat, vitassák az állításokat és panaszt tegyenek az intézkedések aránytalansága miatt;
  - a terrorizmusellenes koordinátort, hogy 2008 júniusa előtt számoljon be a Parlamentnek a tagállamok, az Europol és az Eurojust által életbe léptetett intézkedések hatékonyságáról; úgy véli, hogy alapvető fontosságú lenne megvizsgálni azt, hogy ezen együttműködés keretein belül és a szolidaritás elvével összhangban mely intézkedések lehetnek a legalkalmasabbak korlátozott számú tagállam közötti együttműködésre, és mely intézkedéseket kellene az összes tagállamban foganatosítani;
  - a Tanácsot, hogy cselekedjen a CIA-kiadási program vonatkozásában tett parlamenti ajánlásokkal kapcsolatban;
  - a Bizottságot és a Tanácsot, hogy készítsék el a Parlament által többször is kért áttekintést azokról a vállalatokról, amelyeket harmadik országok (nevezetesen az Egyesült Államok) arra kényszerítenek, hogy fogyasztóik adatait kiadják a hatóságoknak;
25. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az EU terrorista fenyegetettségének állapotváltozásait jelző semleges mutatók (pl. a kihallgatások és bírósági eljárások statisztikái, az esetleges regionális válsághelyzetek elemzése, a sikeres/sikertelen együttműködésről szóló beszámolók stb.) fokozatos bevezetése révén működjenek együtt az európai és nemzeti intézkedések hatékonyságának valóságú felmérését szolgáló mechanizmusok kidolgozásában, hogy a Parlament és a nemzeti parlamentek egyértelmű képet kaphassanak legalább az e területen megvalósított politikák hatékonyságáról és esetleges hiányosságairól vagy pozitív vonásairól;
26. javasolja, hogy a tagállamok összpontosítsák erőforrásaikat a politikai együttműködés területére, és az eddig előnyben részesített technikai megközelítés alkalmazása helyett hangsúlyozzák az egyéni és az alkalmazottak közötti együttműködés fontosságát; ebben a tekintetben úgy ítéli meg, hogy jobban kellene ösztönözni a nemzeti katasztrófaelhárító szolgálatok közötti cseréket és el kellene távolítani az akadályokat, például először is nyelvtanfolyamok révén a nyelvi akadályokat; továbbá úgy ítéli meg, hogy a rendőrség képzésére irányuló intézkedéseket az európai társadalom valóságához kellene igazítani, például azáltal, hogy a jövőben a képzés részét képezze az európai valóságot alkotó különböző kultúrák tanítása;

2007. december 12., szerda

27. tudomásul veszi, hogy a Bizottság új intézkedéseket fogadott el, különösen a terrorizmusról szóló kerethatározat módosítását és az uniós utas-nyilvántartási adatállomány rendszerére irányuló javaslatot; kifejezi azon kívánságát, hogy figyelmesen megvizsgálja ezeket az intézkedéseket, és megismétli az uniós utas-nyilvántartási adatállomány rendszerére irányuló javaslattal kapcsolatos aggályait, különösen a látszólag a rendszer alapját képező javasolt arckép-nyilvántartási rendszer szükségességét és arányosságát illetően;
28. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy gondoskodjanak a tagállamok közötti határokon átnyúló együttműködés olyan, meglévő mechanizmusainak hatékonyabb használatáról, mint például az európai elfogatóparancs;
29. emlékezteti a Bizottságot a bizonyítékokon alapuló politikaformálás fontosságára; éppen ezért felkéri a Bizottságot, hogy a jövőben minden terrorizmusellenes javaslathoz csatoljon komoly hatástanulmányt vagy felmérést, amely alátámasztja a meghozandó intézkedések szükségességét és hasznosságát;
30. megerősíti a terrorizmus megelőzésében és az ellene való küzdelemben a harmadik országokkal történő együttműködés fontosságát, és hangsúlyozza, hogy az Egyesült Államok ebben igen fontos partner; úgy ítéli meg, hogy egy nemzetközi szerződés keretében, biztosítva a nemzeti és uniós szintű demokratikus parlamenti ellenőrzést, létre kellene hozni az EU és az USA között egy, a rendőrségi és igazságszolgáltatási együttműködés területére vonatkozó közös jogi keretet, amely az alapvető jogok, és különösen a személyes adatok védelmét szolgálja;
31. aggódik a tagállamok terrorizmusellenes jogalkotáshoz való hozzáállása miatt, amely sokszor elsőbbséget biztosít a politikai üzenetnek a lehetséges és hasznos lépések komoly és tudatos megfontolásával szemben, amelybe beletartozik a jogállamiság olyan alapelveinek, mint az arányosság elvének vagy az ártatlanság vélelmének egyre kevésbé történő figyelembevétele;

A válaszadást illetően:

32. úgy ítéli meg, alapvető fontosságú lenne, hogy egy esetleges terrortámadás esetén a tagállamok szolidaritásukról tudják egymást biztosítani azáltal, hogy elsősorban a támadást követő időszak kezeléséhez, a válaszadás koordinálásához és az áldozatok megsegítéséhez szükséges humán-, pénzügyi vagy technológiai erőforrásokkal nem rendelkező tagállamok részére a válságkezelésben és a terrortámadás utóhatásainak minimálisra szorításában segítséget nyújtanak;
33. emlékeztet a demokratikus erők terrorizmus elleni harcban történő egyesülésének fontosságára;
34. úgy ítéli meg, hogy a terrortámadásokra történő válaszadás kulcseleme a szükséges, hatékony és arányos eszközök bevetése a terrorizmus elleni harc egészének támogatása érdekében, és ugyanilyen fontosságúnak ítéli a jogállamiság, a polgárok jogainak, a gyanúsítottak igazságszolgáltatási és jogi biztosítékainak, valamint az összes bevezetett jogszabály feletti demokratikus kontroll és ellenőrzés védelmét mind EU-szinten, mind pedig harmadik országok tekintetében;
35. sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen egy, a közös és koordinált EU-szintű hírszerzői tevékenységek parlamenti ellenőrzését biztosító javaslatot;

A terrorizmus „gyökerét” illetően:

36. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy készítsenek cselekvési tervet a demokrácia világban történő terjesztésére és az iszlám országokkal folytatott gazdasági és politikai együttműködés megerősítésére azáltal, hogy:
- támogatják a demokratikus mozgalmakat,
  - támogatják a diákcseré- és egyéb oktatási programokat,
  - olyan média csatornákat alapítanak, amelyek terjesztik a demokratikus eszméket és leleplezik a terrorista tevékenységeket és azok támogatóit,
37. felkéri a Bizottságot, határozza meg, hogy milyen intézkedések szükségesek a terrorizmus áldozatainak védelme és támogatása biztosítása érdekében, akár a legjobb gyakorlatok cseréjén és egységes garanciák EU-szinten történő felállításán keresztül;

2007. december 12., szerda

A szorosabb és hatékonyabb parlamentközi együttműködés szükségessége az új terrorizmusellenes stratégia érdekében;

38. úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek a reformszerződések aláírását követően közösen kellene elkezdeniük az európai terrorizmusellenes stratégia értékelését abból a célból, hogy az e témában a jövőben folytatott bárminemű „magas szintű párbeszédben” az állampolgárok képviselői is képviselthessék magukat;

Együttműködés a Bizottsággal és a Tanáccsal

39. úgy ítéli meg, szem előtt tartva, hogy a Lisszaboni Szerződés várhatóan 2009-ben lép hatályba, és hogy az EU intézményeinek már 2008-ban meg kell teremteniük a hatályba lépés feltételeit, hogy az együttdöntési eljárásba tartozó javaslatokat, amelyeket nem fognak az új szerződés hatálybalépéséig elfogadni, kvázi együttdöntésként kezeljék;

40. tudomásul veszi a terrorizmus ellenes jogalkotási javaslatcsomagot, amely a Tanácsnak az utasnyilvántartási adatállomány (PNR) bűnüldözési célokra történő használatáról szóló kerethatározatára, a robbanóanyagokról szóló irányelvre és a terrorizmus elleni harcról szóló kerethatározat végrehajtására vonatkozik; eltökélt szándéka, hogy a javaslatokat bizonyíték alapú értékelésnek veti alá;

41. úgy véli, hogy az EU terrorizmus elleni koordinátorának fontos szerepet kell játszania a közösségi megközelítésben, és szeretné tisztázni a koordinátor hatásköreit és a rá vonatkozó elszámoltathatósági struktúrákat;

42. elvárja, hogy az Európai Parlamenttel együttműködésben kerüljön kidolgozásra egy EU-s terrorizmus ellenes politikai stratégia, amely nem csak integrált megközelítést és központi témát mutat, hanem mindegyikre rövid-, közép- és hosszú távú intézkedéseket is meghatároz;

*
* *

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0613**A Bizottság 2008-ra szóló jogalkotási és munkaprogramja****Az Európai Parlament 2007. december 12-i állásfoglalása a Bizottság 2008-ra szóló jogalkotási és munkaprogramjáról**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2008. évi jogalkotási és munkaprogramjáról szóló bizottsági közleményre (COM(2007)0640),
  - tekintettel a Parlament bizottságainak hozzájárulásaira, amelyeket az Elnökök Értekezlete továbbított a Bizottságnak,
  - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az éves jogalkotási és munkaprogram olyan fontos eszköz, amely lehetővé teszi az Európai Unió számára, hogy a jólét, a szolidaritás, a biztonság és a szabadság, valamint a világban fontosabb szerepet játszó Európa megvalósításának kulcsfontosságú stratégiai céljaira összpontosítson, mivel a Bizottság megítélése az ezen területeken elért eredményektől függ;
- B. mivel 2008 kulcsfontosságú év lesz, melynek során meg kell történnie a Lisszaboni Szerződés ratifikálásának, hogy az még a parlamenti választások előtt életbe léphessen;
- C. mivel a politikai prioritásokat meg kell feleltetni a rendelkezésre álló pénzügyi forrásoknak;